

kvittere deres Obligationer uden at faae Penge, blot for at de, der skyldte Penge bort, skulde komme til at nyde godt af Fritagelsen for Stempel- og Thinglæsningsgebyrerne. Min Erfaring gaar itit imod den ærede Finantsministers. Jeg hører just ikke til de særlig mistænksomme Mennesker, men jeg vilde dog meget betænke mig paa, naar jeg repræsenterer en Mands Penge, at kvittere Sikkerheden for disse Penge i Tillid til en anden Mands Udsagn; det vilde jeg anse for ganske usforsvarligt. Jeg forbausedes noget over den ærede Ordførers Bemærkninger, og til en Afvæjling er jeg kommen til at glæde mig over de Bemærkninger, der kom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage.) Det er Noget, der saa sjældent sker, at jeg har Leilighed til at glæde mig over, hvad det ærede Medlem siger. Men det ærede Medlem har Ret, der maa foretages en Forandring heri, thi det kan ikke gaa saaledes. Den ærede Ordfører sagde, at de kom nok ud over det i Provindjerne, og han sigtede mig for, at jeg i denne Sag indtog et særligt kjøbenhavnsk Standpunkt. Jeg fortaar ikke den ærede Ordfører, thi det er ikke noget særlig kjøbenhavnsk at ville gjøre en Ting saa godt som muligt, og jeg ønsker Lovforslaget gjort saa godt som muligt, for at der skal komme det mest Mulige ud af det i Retning af at naae Formaalet. Derfor undrer det mig, at den ærede Ordfører kom med denne Afvisning. Det er jo ikke Opgaven at autorisere den Tilstand, som han erklærede, at de havde ude hos dem, nemlig at man skulde henvende sig til en Bank, en Vexellerer eller en Sagfører, thi naar det kunde undgaaes, saa er det klart, at man i høi Grad vilde lette Omstændingens Billighed, og det er det, jeg har tilsigtet ved det Forslag, som nu er taget tilbage, at Konverteringen skal blive saa billig og gaa saa let som muligt. Nu glæder det mig, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har interesseret sig for og sluttet sig til Tanken i det Vndringsforslag, vi have stillet, og jeg haaber derfor, det vil blive taget under Overveielse, inden Lovforslaget kommer til tredie Behandling. Samtidig vil jeg bede Udvalget tage Hensyn til, at en anden Prioritetsordning ikke alene kan medføre Thinglæsningsgebyrer og Udsletningsgebyrer, men ogsaa Gebyrer for Paategninger, f. Ex. Gebyrer for Moderationspaategninger og Ryttingspaategninger, thi det er vel ogsaa Meningen, at disse Gebyrer skulde falde bort i det ene eller de to Finantsaar, i hvilke Loven skulde gjælde. Jeg vil slutte med at spørge den ærede Ordfører, om han fastholder sin Erklæring om, at Udvalget ikke vil tage

sig af denne Sag inden tredie Behandling, thi forsaavidt Udvalget ikke vil det, ville 15 Medlemmer stille Forslaget op som Vndringsforslag til tredie Behandling.

**Thorup:** Jeg er enig med den sidste Taler i, at man saa vidt muligt bør undgaa at ty til disse Procuratorer, Banker osv., men jeg tror paa den anden Side, at den ærede Ordfører og den høitærede Finantsminister have Ret i, at man i de fleste Tilfælde kan undgaa dem, navnlig naar der vises en vis Smødefommenhed fra de forskjellige offentlige Instituter. Det er jo saaledes, at man i de forskjellige Kreditforeninger har den Praxis, at man sender en Blanket til vedkommende Kreditor, om han vil godkjende vedkommende Anstalt som Skyldner, indtil Pengene blive udbetalte. Derved opnaas den Lettelse, at man samtidig kan indsende den ældre Obligation til Afslæning og den nye til Thinglæsnings. Deraf følger, at det kan ske meget hurtigt, og at det saaledes kan ske i de 3 Maaneder, som her er bestemt. Men jeg indrømmer det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schjøth), at i saadanne Tilfælde, hvor man ikke vil gjøre det, naar den vedkommende Institution ikke vil indsende en saadan Blanket til Underkrift, eller hvor den vedkommende Kreditor ikke vil tage Institutionen for god, til Pengene ere betalte, der vil det blive vanskeligt, det har han Ret i. Men derfor vil jeg ogsaa henvende mig til den ærede Finantsminister og bede ham paalægge vedkommende Institution at sørge for at sende saadanne Blanketter ud til Underkrift af vedkommende Kreditor om, at han vil tage vedkommende Banks Indstaaelse for Pengene for god, thi saa kan baade den ældre og den ny Obligation sendes til Thinglæsnings samtidig. Det er i alt Fald almindelig Praxis ved et Par Kreditforeninger. Ved Hensyn til den ærede Finantsministers Udtalelse om, at han ønskede, at Loven kun skulde gjælde et Aar, og at man saa kunde tage Spørgsmaalet op til Drøftelse til næste Aar, vil jeg sige, at hvis jeg stod paa den ærede Finantsministers Standpunkt, vilde jeg anse det for heldigt en Gang for alle at afgjøre, hvor længe denne Begunstigelse skulde vare, thi hvis vi til næste Aar skulde tage Sagen op til Drøftelse, ville vi sandsynligvis blive nødte til at gjøre det igjen til næste Aar og saa fremdeles. Hvis jeg var Finantsminister, vilde jeg gaa ind paa Udvalgets Indstilling. Vi have jo Erfaring derfor, vi begyndte f. Ex. med disse Begunstigelser med Hensyn til at stifte høiere Laan, vi begyndte saa jmaat